

[PRZEBUDZIĆ SIĘ *vb pf*

inf przebudzić się.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. przebudzić.

Przerwać swój sen; przen: pobudzić się do działania [ku czemu]: Na co wszyscy pamiętać mamy, a przebudzić się ku pilności w pracy wezwania i zbawiennego i urzędowego. AktaSynod IV 4.

Formacje współrdzenne cf BUDZIĆ SIĘ.

KW